

[Gert Petersen.]
 på den ene side samles der penge ind til Røde Kors' leverancer, til fødevarerleverancer — og det er nogle millioner kroner eller dollars, som kommer ind dér — og på den anden side ofres der uden tvivl for 100 mill. kr. våben på Nigeria og Biafra. Det er især stormagterne, det er Sovjetunionen, det er Storbritannien, som forsyner den nigerianske side, og det er Frankrig og vistnok Portugal, der forsyner den biafranske side. Jeg tror, det ville have meget stor betydning, om man fra dansk side ville udtale sig helt klart og ville prøve på, gerne inden for De Forenede Nationers rammer, at skabe en opinion, en pressionsgruppe, imod disse våbenleverancer, der er forudsætningen for, at den tragedie fuldbyrdes, som vi i øjeblikket oplever i Nigeria.

Dernæst er der spørgsmålet om De Forenede Nationer, og her er jeg ganske enig i den formulering, der er givet af forslagsstillerne; den svarer jo i ret høj grad til det dagsordensforslag, som socialistisk folkeparti stillede den 31. oktober i fjor, og som dengang fik socialdemokratisk støtte. Jeg må dog bemærke, at når man formulerer et forslag på denne måde, så må der heri, hvis der skal være nogen mening i det hele, og det skal der da, ligge en antydning af, at man synes, regeringen ikke rigtig fører denne politik i øjeblikket. Det er muligt, jeg har misforstået det, men hvorfor skulle man ellers opstille det udtrykkeligt som et led i et forslag til beslutning af folketinget? Vi er ganske tilfredse med forslaget, men jeg mener, at vi så også må give udtryk for tilfredsheden med den ændring i den socialdemokratiske holdning, som hermed er indvarslet. Sagen er jo nemlig den, at den nuværende regering fører nøjagtig den samme politik i De Forenede Nationer, som den forrige regering førte, og som Danmark har ført i mange år. Det gælder en lang række spørgsmål i forhold til de afro-asiatiske lande, og det træder især klart frem, hvis man sammenligner Danmarks stemmeafgivning i en række af disse kontroversielle spørgsmål med Sveriges stemmeafgivning, idet man så vil opdage, at Danmark i langt højere grad tøver, når det drejer sig om at stemme sammen med de afro-asiatiske lande, end Sverige gør det. Det er der ikke noget nyt i. Vi er tilhængere af, at Danmark slår over på en

svensk linje i denne sag, og det glæder os, at socialdemokratiet altså også er blevet tilhænger af det, og vi håber, det kommer til at præge fremtiden. Den nuværende regering kommer jo dog nok ikke til at sidde altid, selv om den indtil nu har disse pæne galluptal, der glæder den så meget eller i hvert fald glæder Berlingske Tidende.

FN-problemet fører naturligt over i spørgsmålet om Portugal og sammenhængen mellem NATO-politikken og våbenforsyningerne til Portugal. Her har jeg forstået nu på hr. Poul Schlüter, at det i virkeligheden ikke er muligt for den danske regering via NATO eller i hvert fald via NATO-rådet at blande sig i Portugals dispositioner med hensyn til de portugisiske koloniområder. Det skal jeg ikke påtage mig at vurdere. Jeg er ikke tilstrækkelig inde i de interne NATO-forhold, og jeg vil overlade det til de andre ordførere at finde ud af, hvad der er rigtigt og forkert, hvem der har ret i denne sag. Men jeg ved da så meget, at det altså ligger impliceret i det beslutningsforslag, som vi behandler, at der består en vis forbindelse mellem NATO, Portugal og krigen i de portugisiske koloniområder. Jeg mener, at det har været officiel dansk politik i mange år at stille sig afvisende over for eksistensen af en sådan forbindelse, og jeg bliver nødt til at korrigere hr. Stinus, som heroppefra sagde, at da Danmark for ikke ret længe siden sammen med de afro-asiatiske lande stemte for en resolution i De Forenede Nationer, der fordømte den portugisiske kolonikrig, så var der dermed ikke længere nogen tvivl tilbage om Danmarks stilling. Det er da for så vidt rigtigt, som der i forbindelse med afstemningen fra dansk side blev afgivet en stemmeforklaring. Sagen var nemlig den, at i resolutionen er der en sætning — jeg husker ikke den nøjagtige ordlyd — hvor Portugals kolonikrig og NATO bliver kædet sammen; jeg tror, det var i form af en appel til Portugals allierede om at hjælpe med til at bekæmpe den portugisiske kolonialisme. Jeg husker altså ikke den nøjagtige ordlyd, men jeg husker, at der på den danske delegations vegne blev afgivet en stemmeforklaring, hvor der udtrykkeligt blev taget forbehold over for denne sætning, hvor der blev sagt, at når Danmark stemte for resolutionen, så var det for principperne i den, for fordøm-